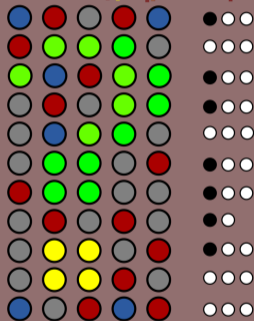

67 SZKOŁA MATEMATYKI POGLĄDOWEJ
NA POCZĄTKU BYŁO PYTANIE

SIEDLCE, 23-26 SIERPANIA 2024

www.smp.uws.edu.pl

O rozkładzie Newcomba–Benforda i logarytmach

Pytania, refleksje, uwagi...

Leszek Pieniążek

26 sierpnia 2024

Problem

Znaleźć wszystkie takie funkcje ciągłe $f : \mathbb{R}^+ \rightarrow \mathbb{R}^+$, że pole powierzchni pod wykresem f na przedziale $[x, 2x]$ nie zależy od x , i podobnie dla przedziałów $[x, 3x]$.

Rozwiązanie

Pierwsze założenie oznacza, że $\int_x^{2x} f(s) ds = \text{const}$, więc $\frac{d}{dx} \int_x^{2x} f(s) ds = 2f(2x) - f(x) = 0$
 $\iff 2xf(2x) = xf(x)$; podobnie pokazuje się, że $3xf(3x) = xf(x)$.

Rozwiązanie

Pierwsze założenie oznacza, że $\int_x^{2x} f(s) ds = \text{const}$, więc $\frac{d}{dx} \int_x^{2x} f(s) ds = 2f(2x) - f(x) = 0$
 $\iff 2xf(2x) = xf(x)$; podobnie pokazuje się, że $3xf(3x) = xf(x)$.

Niech $g(x) = 2^x f(2^x)$. Widać, że dla dowolnego x

$$g(x+1) = 2^{x+1} f(2^{x+1}) = 2 \cdot 2^x f(2 \cdot 2^x) = 2^x f(2^x) = g(x).$$

Rozwiązanie

Pierwsze założenie oznacza, że $\int_x^{2x} f(s) ds = \text{const}$, więc $\frac{d}{dx} \int_x^{2x} f(s) ds = 2f(2x) - f(x) = 0$
 $\iff 2xf(2x) = xf(x)$; podobnie pokazuje się, że $3xf(3x) = xf(x)$.

Niech $g(x) = 2^x f(2^x)$. Widać, że dla dowolnego x

$$g(x + 1) = 2^{x+1} f(2^{x+1}) = 2 \cdot 2^x f(2 \cdot 2^x) = 2^x f(2^x) = g(x).$$

Podobnie

$$g(x + \log_2 3) = 2^{x+\log_2 3} f(2^{x+\log_2 3}) = 3 \cdot 2^x f(3 \cdot 2^x) = g(x).$$

Rozwiązanie

Pierwsze założenie oznacza, że $\int_x^{2x} f(s) ds = \text{const}$, więc $\frac{d}{dx} \int_x^{2x} f(s) ds = 2f(2x) - f(x) = 0$
 $\iff 2xf(2x) = xf(x)$; podobnie pokazuje się, że $3xf(3x) = xf(x)$.

Niech $g(x) = 2^x f(2^x)$. Widać, że dla dowolnego x

$$g(x+1) = 2^{x+1} f(2^{x+1}) = 2 \cdot 2^x f(2 \cdot 2^x) = 2^x f(2^x) = g(x).$$

Podobnie

$$g(x + \log_2 3) = 2^{x+\log_2 3} f(2^{x+\log_2 3}) = 3 \cdot 2^x f(3 \cdot 2^x) = g(x).$$

Otrzymaliśmy więc ciągłą funkcję g z dwoma niewspółmiernymi okresami: 1 oraz $\log_2 3$, a więc g musi być stała na \mathbb{R} . To znaczy, że musi być

$$f(x) = f(2^{\log_2 x}) = \frac{g(\log_2 x)}{x} = \frac{C}{x}.$$

Rozwiązanie

Pierwsze założenie oznacza, że $\int_x^{2x} f(s) ds = \text{const}$, więc $\frac{d}{dx} \int_x^{2x} f(s) ds = 2f(2x) - f(x) = 0$
 $\iff 2xf(2x) = xf(x)$; podobnie pokazuje się, że $3xf(3x) = xf(x)$.

Niech $g(x) = 2^x f(2^x)$. Widać, że dla dowolnego x

$$g(x+1) = 2^{x+1} f(2^{x+1}) = 2 \cdot 2^x f(2 \cdot 2^x) = 2^x f(2^x) = g(x).$$

Podobnie

$$g(x + \log_2 3) = 2^{x+\log_2 3} f(2^{x+\log_2 3}) = 3 \cdot 2^x f(3 \cdot 2^x) = g(x).$$

Otrzymaliśmy więc ciągłą funkcję g z dwoma niewspółmiernymi okresami: 1 oraz $\log_2 3$, a więc g musi być stała na \mathbb{R} . To znaczy, że musi być

$$f(x) = f(2^{\log_2 x}) = \frac{g(\log_2 x)}{x} = \frac{C}{x}.$$

Proste sprawdzenie pokazuje, że takie funkcje istotnie spełniają założenia. □

Kilka danych statystycznych. Historia.

Prawo Benforda dotyczy częstości występowania poszczególnych cyfr na pierwszej pozycji dziesiętnej danych liczbowych.

Kilka danych statystycznych. Historia.

Prawo Benforda dotyczy częstości występowania poszczególnych cyfr na pierwszej pozycji dziesiętnej danych liczbowych.

Po raz pierwszy zależność ta została zauważona przez astronoma Simona Newcomba w 1881 roku, kiedy przypadkowo spostrzegł nierównomierne zużycie tablic logarytmicznych w bibliotece.

Kilka danych statystycznych. Historia.

Prawo Benforda dotyczy częstości występowania poszczególnych cyfr na pierwszej pozycji dziesiętnej danych liczbowych.

Po raz pierwszy zależność ta została zauważona przez astronoma Simona Newcomba w 1881 roku, kiedy przypadkowo spostrzegł nierównomierne zużycie tablic logarytmicznych w bibliotece.

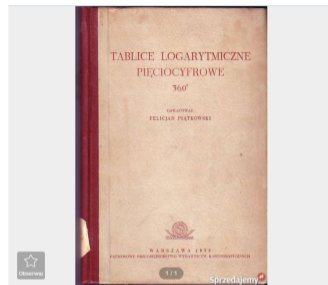
W 1938 ponownie zostało odkryte przez fizyka Franka Benforda przy analizie sporej ilości danych statystycznych.

Kilka danych statystycznych. Historia.

Prawo Benforda dotyczy częstości występowania poszczególnych cyfr na pierwszej pozycji dziesiętnej danych liczbowych.

Po raz pierwszy zależność ta została zauważona przez fizyka astronoma Simona Newcomba w 1881 roku, kiedy przypadkowo spostrzegł nierównomierne zużycie tablic logarytmicznych w bibliotece.

W 1938 ponownie zostało odkryte przez fizyka Franka Benforda przy analizie sporej ilości danych statystycznych.

— 36 —

G.	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	E. D.
760	88	081	087	093	098	104	110	116	121	127	133
761	138	144	150	156	161	167	173	178	184	190	
762	195	201	207	213	218	224	230	235	241	247	
763	252	258	264	270	275	281	287	292	298	304	
764	309	315	321	326	332	338	343	349	355	360	
765	366	372	377	383	389	395	400	406	412	417	6
766	423	429	434	440	446	451	457	463	468	474	0,6
767	480	485	491	497	502	508	513	519	525	530	1,2
768	536	542	547	553	559	564	570	576	581	587	1,8
769	593	598	604	610	615	621	627	632	638	643	2,4
770	649	655	660	666	672	677	683	689	694	700	3,0
771	705	711	717	722	728	734	739	745	750	756	3,6
772	762	767	773	779	784	790	795	801	807	812	4,2
773	818	824	829	835	840	846	852	857	863	868	4,8
774	874	880	885	891	897	902	908	913	919	925	5,4
775	930	936	941	947	953	958	964	969	975	981	6
776	986	992	997	1003	1009	1014	1020	1025	1031	1037	0,6
777	1042	1048	1053	1059	1064	1070	1076	1081	1087	1092	1,2
778	1098	1104	1109	1115	1120	1126	1132	1137	1143	1148	1,8
779	1154	1159	1165	1170	1176	1182	1187	1193	1198	1204	2,4
780	1209	1215	1221	1226	1232	1237	1243	1248	1254	1260	3,0
781	1265	1271	1276	1282	1287	1293	1298	1304	1310	1315	3,6
782	1321	1327	1332	1338	1343	1349	1354	1360	1366	1371	4,2

— 37 —

G.	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	E. D.
790	89	763	768	774	779	785	790	796	801	807	812
791	818	823	829	834	840	845	851	856	862	867	
792	873	878	883	889	894	900	905	911	916	922	
793	927	933	938	944	949	955	960	966	971	977	
794	982	988	993	998	1004	1009	1015	1020	1026	1031	
795	90	037	042	048	053	059	064	069	075	080	086
796	095	097	102	108	113	119	124	129	135	140	6
797	146	151	157	162	168	173	179	184	189	195	0,6
798	200	206	211	217	222	227	233	238	244	249	1,2
799	255	260	266	271	276	282	287	293	298	304	1,8
800	309	314	320	325	331	336	342	347	353	358	2,4
801	363	369	374	380	385	390	396	401	407	412	3,0
802	417	423	428	434	439	445	450	455	461	466	3,6
803	472	477	482	488	493	499	504	509	515	520	4,2
804	526	531	536	542	547	553	558	563	569	574	4,8
805	580	585	590	596	601	607	612	617	623	628	5,4
806	634	639	644	650	655	660	666	671	677	682	6
807	687	693	698	703	709	714	720	725	730	736	0,6
808	741	747	752	757	763	768	773	779	784	789	1,2
809	795	800	806	811	816	822	827	832	838	843	1,8
810	849	854	859	865	870	875	881	886	891	897	2,4
811	902	907	913	918	924	929	934	940	945	950	3,0
812	956	961	966	972	977	982	988	993	998	1004	3,6

Przykład obliczeń

	0	0,1	0,2	0,3	0,4	0,5	0,6	0,7	0,8	0,9
1	0,000	0,041	0,079	0,114	0,146	0,176	0,204	0,230	0,255	0,279
2	0,301	0,322	0,342	0,362	0,380	0,398	0,415	0,431	0,447	0,462
3	0,477	0,491	0,505	0,519	0,531	0,544	0,556	0,568	0,580	0,591
4	0,602	0,613	0,623	0,633	0,643	0,653	0,663	0,672	0,681	0,690
5	0,699	0,708	0,716	0,724	0,732	0,740	0,748	0,756	0,763	0,771
6	0,778	0,785	0,792	0,799	0,806	0,813	0,820	0,826	0,833	0,839
7	0,845	0,851	0,857	0,863	0,869	0,875	0,881	0,886	0,892	0,898
8	0,903	0,908	0,914	0,919	0,924	0,929	0,934	0,940	0,944	0,949
9	0,954	0,959	0,964	0,968	0,973	0,978	0,982	0,987	0,991	0,996

Przykład obliczeń

	0	0,1	0,2	0,3	0,4	0,5	0,6	0,7	0,8	0,9
1	0,000	0,041	0,079	0,114	0,146	0,176	0,204	0,230	0,255	0,279
2	0,301	0,322	0,342	0,362	0,380	0,398	0,415	0,431	0,447	0,462
3	0,477	0,491	0,505	0,519	0,531	0,544	0,556	0,568	0,580	0,591
4	0,602	0,613	0,623	0,633	0,643	0,653	0,663	0,672	0,681	0,690
5	0,699	0,708	0,716	0,724	0,732	0,740	0,748	0,756	0,763	0,771
6	0,778	0,785	0,792	0,799	0,806	0,813	0,820	0,826	0,833	0,839
7	0,845	0,851	0,857	0,863	0,869	0,875	0,881	0,886	0,892	0,898
8	0,903	0,908	0,914	0,919	0,924	0,929	0,934	0,940	0,944	0,949
9	0,954	0,959	0,964	0,968	0,973	0,978	0,982	0,987	0,991	0,996

$$\log_{10} \log_{10} 67^{67} = \log_{10}(67 \log_{10} 67) = \log_{10} 67 + \log_{10} \log_{10} 67 \approx 1.826 + 0.261 = 2.087$$

Przykład obliczeń

	0	0,1	0,2	0,3	0,4	0,5	0,6	0,7	0,8	0,9
1	0,000	0,041	0,079	0,114	0,146	0,176	0,204	0,230	0,255	0,279
2	0,301	0,322	0,342	0,362	0,380	0,398	0,415	0,431	0,447	0,462
3	0,477	0,491	0,505	0,519	0,531	0,544	0,556	0,568	0,580	0,591
4	0,602	0,613	0,623	0,633	0,643	0,653	0,663	0,672	0,681	0,690
5	0,699	0,708	0,716	0,724	0,732	0,740	0,748	0,756	0,763	0,771
6	0,778	0,785	0,792	0,799	0,806	0,813	0,820	0,826	0,833	0,839
7	0,845	0,851	0,857	0,863	0,869	0,875	0,881	0,886	0,892	0,898
8	0,903	0,908	0,914	0,919	0,924	0,929	0,934	0,940	0,944	0,949
9	0,954	0,959	0,964	0,968	0,973	0,978	0,982	0,987	0,991	0,996

$$\log_{10} \log_{10} 67^{67} = \log_{10}(67 \log_{10} 67) = \log_{10} 67 + \log_{10} \log_{10} 67 \approx 1.826 + 0.261 = 2.087$$

$$\log_{10} 67^{67} \approx 10^{2.087} = 10^2 \cdot 10^{0.087} \approx 100 \cdot 1.24 = 124$$

Przykład obliczeń

	0	0,1	0,2	0,3	0,4	0,5	0,6	0,7	0,8	0,9
1	0,000	0,041	0,079	0,114	0,146	0,176	0,204	0,230	0,255	0,279
2	0,301	0,322	0,342	0,362	0,380	0,398	0,415	0,431	0,447	0,462
3	0,477	0,491	0,505	0,519	0,531	0,544	0,556	0,568	0,580	0,591
4	0,602	0,613	0,623	0,633	0,643	0,653	0,663	0,672	0,681	0,690
5	0,699	0,708	0,716	0,724	0,732	0,740	0,748	0,756	0,763	0,771
6	0,778	0,785	0,792	0,799	0,806	0,813	0,820	0,826	0,833	0,839
7	0,845	0,851	0,857	0,863	0,869	0,875	0,881	0,886	0,892	0,898
8	0,903	0,908	0,914	0,919	0,924	0,929	0,934	0,940	0,944	0,949
9	0,954	0,959	0,964	0,968	0,973	0,978	0,982	0,987	0,991	0,996

$$\log_{10} \log_{10} 67^{67} = \log_{10}(67 \log_{10} 67) = \log_{10} 67 + \log_{10} \log_{10} 67 \approx 1.826 + 0.261 = 2.087$$

$$\log_{10} 67^{67} \approx 10^{2.087} = 10^2 \cdot 10^{0.087} \approx 100 \cdot 1.24 = 124$$

$$67^{67} \approx 10^{124}$$

Przykład obliczeń

	0	0,1	0,2	0,3	0,4	0,5	0,6	0,7	0,8	0,9
1	0,000	0,041	0,079	0,114	0,146	0,176	0,204	0,230	0,255	0,279
2	0,301	0,322	0,342	0,362	0,380	0,398	0,415	0,431	0,447	0,462
3	0,477	0,491	0,505	0,519	0,531	0,544	0,556	0,568	0,580	0,591
4	0,602	0,613	0,623	0,633	0,643	0,653	0,663	0,672	0,681	0,690
5	0,699	0,708	0,716	0,724	0,732	0,740	0,748	0,756	0,763	0,771
6	0,778	0,785	0,792	0,799	0,806	0,813	0,820	0,826	0,833	0,839
7	0,845	0,851	0,857	0,863	0,869	0,875	0,881	0,886	0,892	0,898
8	0,903	0,908	0,914	0,919	0,924	0,929	0,934	0,940	0,944	0,949
9	0,954	0,959	0,964	0,968	0,973	0,978	0,982	0,987	0,991	0,996

$$\log_{10} \log_{10} 67^{67} = \log_{10}(67 \log_{10} 67) = \log_{10} 67 + \log_{10} \log_{10} 67 \approx 1.826 + 0.261 = 2.087$$

$$\log_{10} 67^{67} \approx 10^{2.087} = 10^2 \cdot 10^{0.087} \approx 100 \cdot 1.24 = 124$$

$$67^{67} \approx 10^{124}$$

$67^{67} \approx 2.22337 \cdot 10^{122}$ w WolframAlpha

Sformułowanie prawa Benforda

Rozkład Benforda (albo Newcomba–Benforda) to rozkład dyskretny, w którym prawdopodobieństwa wystąpienia liczb $n \in \{1, 2, \dots, 9\}$ wynosi

$$P(X = n) = p_n = \log_{10} \left(1 + \frac{1}{n} \right) = \log_{10}(n + 1) - \log_{10}(n).$$

Przybliżone wartości opisuje tabela

n	p_n
1	0,301029996
2	0,176091259
3	0,124938737
4	0,096910013
5	0,079181246
6	0,066946790
7	0,057991947
8	0,051152522
9	0,045757491

Sformułowanie prawa Benforda

Rozkład Benforda (albo Newcomba–Benforda) to rozkład dyskretny, w którym prawdopodobieństwa wystąpienia liczb $n \in \{1, 2, \dots, 9\}$ wynosi

$$P(X = n) = p_n = \log_{10} \left(1 + \frac{1}{n} \right) = \log_{10}(n + 1) - \log_{10}(n).$$

Przybliżone wartości opisuje tabela

n	p_n
1	0,301029996
2	0,176091259
3	0,124938737
4	0,096910013
5	0,079181246
6	0,066946790
7	0,057991947
8	0,051152522
9	0,045757491

Prawdopodobieństwa z rozkładu Benforda pojawiają się w naturalny sposób kiedy analizujemy pierwszą cyfrę liczb.

Sformułowanie prawa Benforda

Rozkład Benforda (albo Newcomba–Benforda) to rozkład dyskretny, w którym prawdopodobieństwa wystąpienia liczb $n \in \{1, 2, \dots, 9\}$ wynosi

$$P(X = n) = p_n = \log_{10} \left(1 + \frac{1}{n} \right) = \log_{10}(n + 1) - \log_{10}(n).$$

Przybliżone wartości opisuje tabela

n	p_n
1	0,301029996
2	0,176091259
3	0,124938737
4	0,096910013
5	0,079181246
6	0,066946790
7	0,057991947
8	0,051152522
9	0,045757491

Prawdopodobieństwa z rozkładu Benforda pojawiają się w naturalny sposób kiedy analizujemy pierwszą cyfrę liczb. Zasadniczymi założeniami, przy których faktycznie mamy do czynienia z takim rozkładem jest

- 1 w miarę ciągły rozkład prawdopodobieństwa;
- 2 zbiór przyjmowanych wartości obejmuje kilka rzędów wielkości.

Rozkład Benforda można uzyskać bezpośrednio z rozkładu ciągłego (dalej będziemy go nazywać ciągłym rozkładem Benforda) o gęstości

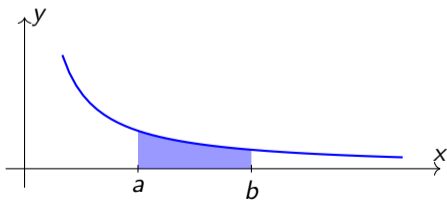
$$f_Y(t) = \begin{cases} \frac{1}{t \ln 10} & \text{dla } t \in [1, 10], \\ 0 & \text{w p.p.} \end{cases}$$

Rozkład Benforda można uzyskać bezpośrednio z rozkładu ciągłego (dalej będziemy go nazywać ciągłym rozkładem Benforda) o gęstości

$$f_Y(t) = \begin{cases} \frac{1}{t \ln 10} & \text{dla } t \in [1, 10], \\ 0 & \text{w p.p.} \end{cases}$$

Prawdopodobieństwo tego, że wartości Y znajdą się w przedziale $[a, b]$ dostajemy całkując gęstość:

$$P(Y \in [a, b]) = \int_a^b f_Y(t) dt = \log_{10} b - \log_{10} a.$$

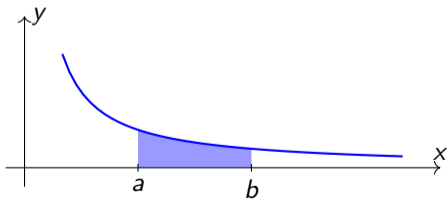

Rozkład Benforda można uzyskać bezpośrednio z rozkładu ciągłego (dalej będziemy go nazywać ciągłym rozkładem Benforda) o gęstości

$$f_Y(t) = \begin{cases} \frac{1}{t \ln 10} & \text{dla } t \in [1, 10], \\ 0 & \text{w p.p.} \end{cases}$$

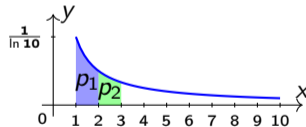
Prawdopodobieństwo tego, że wartości Y znajdują się w przedziale $[a, b]$ dostajemy całkując gęstość:

$$P(Y \in [a, b]) = \int_a^b f_Y(t) dt = \log_{10} b - \log_{10} a.$$

Liczby z rozkładu Benforda to część całkowita z wylosowanej wartości z rozkładu ciągłego.

To znaczy, że prawdopodobieństwo uzyskania w rozkładzie Benforda liczby n jest dokładnie prawdopodobieństwem, że w ciągłym rozkładzie Benforda wylosujemy liczbę z przedziału $[n, n + 1]$.

Sprawdzenie dla pewnych rozkładów

Za pomocą arkusza kalkulacyjnego możemy sprawdzić, czy i w jakim stopniu popularne rozkłady prawdopodobieństwa dają rozkład zbliżony do rozkładu Benforda.

Prawa skalowania i potęgowania

Definicja

Każdą liczbę dodatnią x można zapisać w postaci $x = m \cdot 10^c$, gdzie $c \in \mathbb{Z}$ zaś $m \in [1, 10)$.

Wielkość $m = m(x)$ nazywamy *mantysą* x .

Prawa skalowania i potęgowania

Definicja

Każdą liczbę dodatnią x można zapisać w postaci $x = m \cdot 10^c$, gdzie $c \in \mathbb{Z}$ zaś $m \in [1, 10)$. Wielkość $m = m(x)$ nazywamy *mantysą* x .

Prawem niezmienniczości skalowania mantysy ze stałą $k > 0$ będziemy nazywać następującą własność rozkładu Z :

Jeśli $I = [a, b] \subset [1, 10]$ to prawdopodobieństwo $P(m(Z) \in I) = P(m(kZ) \in I)$.

Prawa skalowania i potęgowania

Definicja

Każdą liczbę dodatnią x można zapisać w postaci $x = m \cdot 10^c$, gdzie $c \in \mathbb{Z}$ zaś $m \in [1, 10)$. Wielkość $m = m(x)$ nazywamy *mantysą* x .

Prawem niezmienniczości skalowania mantysy ze stałą $k > 0$ będziemy nazywać następującą własność rozkładu Z :

Jeśli $I = [a, b] \subset [1, 10]$ to prawdopodobieństwo $P(m(Z) \in I) = P(m(kZ) \in I)$.

Prawem niezmienniczości skalowania potęgowania z wykładnikiem $p \in \mathbb{N}^+$ nazwiemy następującą własność rozkładu Z :

Jeśli $I = [a, b] \subset [1, 10]$, to prawdopodobieństwo $P(m(Z) \in I) = P(m(Z^p) \in I)$.

Lemat

Ciągły rozkład Benforda ma własność niezmienniczości skalowania z dowolną stałą dodatnią i potęgowania z dowolnym wykładnikiem.

Lemat

Ciągły rozkład Benforda ma własność niezmienniczości skalowania z dowolną stałą dodatnią i potęgowania z dowolnym wykładnikiem.

Dla skalowania możemy założyć, że $1 < k < 10$.

Pokażemy najtrudniejszy przypadek, gdy $a < k < b$. Wtedy

$$\begin{aligned} P(m(kY) \in I) &= P(kY \in [a, b] \cup [10a, 10b]) = P(Y \in [1, \frac{b}{k}] \cup [\frac{10a}{k}, 10]) \\ &= \log_{10} \frac{b}{k} - \log_{10} 1 + \log_{10} 10 - \log_{10} \frac{10a}{k} = \log_{10} b - \log_{10} a = P(Y \in I). \end{aligned}$$

Lemat

Ciągły rozkład Benforda ma własność niezmienniczości skalowania z dowolną stałą dodatnią i potęgowania z dowolnym wykładnikiem.

Dla skalowania możemy założyć, że $1 < k < 10$.

Pokażemy najtrudniejszy przypadek, gdy $a < k < b$. Wtedy

$$\begin{aligned} P(m(kY) \in I) &= P(kY \in [a, b] \cup [10a, 10b]) = P(Y \in [1, \frac{b}{k}] \cup [\frac{10a}{k}, 10]) \\ &= \log_{10} \frac{b}{k} - \log_{10} 1 + \log_{10} 10 - \log_{10} \frac{10a}{k} = \log_{10} b - \log_{10} a = P(Y \in I). \end{aligned}$$

Pokażemy prawo potęgowania dla $p = 2$.

$$\begin{aligned} P(m(Y^2) \in I) &= P(Y^2 \in [a, b] \cup [10a, 10b]) = P(Y \in [\sqrt{a}, \sqrt{b}] \cup [\sqrt{10a}, \sqrt{10b}]) \\ &= \log_{10} \sqrt{b} - \log_{10} \sqrt{a} + \log_{10} \sqrt{10b} - \log_{10} \sqrt{10a} = \log_{10} b - \log_{10} a = P(Y \in I). \end{aligned}$$

Lemat

Ciągły rozkład Benforda ma własność niezmienniczości skalowania z dowolną stałą dodatnią i potęgowania z dowolnym wykładnikiem.

Dla skalowania możemy założyć, że $1 < k < 10$.

Pokażemy najtrudniejszy przypadek, gdy $a < k < b$. Wtedy

$$\begin{aligned} P(m(kY) \in I) &= P(kY \in [a, b] \cup [10a, 10b]) = P(Y \in [1, \frac{b}{k}] \cup [\frac{10a}{k}, 10]) \\ &= \log_{10} \frac{b}{k} - \log_{10} 1 + \log_{10} 10 - \log_{10} \frac{10a}{k} = \log_{10} b - \log_{10} a = P(Y \in I). \end{aligned}$$

Pokażemy prawo potęgowania dla $p = 2$.

$$\begin{aligned} P(m(Y^2) \in I) &= P(Y^2 \in [a, b] \cup [10a, 10b]) = P(Y \in [\sqrt{a}, \sqrt{b}] \cup [\sqrt{10a}, \sqrt{10b}]) \\ &= \log_{10} \sqrt{b} - \log_{10} \sqrt{a} + \log_{10} \sqrt{10b} - \log_{10} \sqrt{10a} = \log_{10} b - \log_{10} a = P(Y \in I). \end{aligned}$$

Co więcej, ciągły rozkład Benforda jest niezmienny przy odwracaniu ($P(10/Y \in I) = P(Y \in I)$) oraz mnożeniu rozkładów niezależnych ($P(m(Y_1 Y_2) \in I) = P(Y \in I)$).

Czy własność niezmienniczości przy skalowaniu wystarcza?

Pytanie

Czy założenie, że rozkład ma własność niezmienniczości już implikuje jakiś związek z rozkładem Benforda?

Logarytmy są wszędzie

- ① System zapisu pozycyjnego liczb w swej istocie jest wykładniczy (odwrotność logarytmicznego), co jest źródłem rozkładu Benforda.

Logarytmy są wszędzie

- ① System zapisu pozycyjnego liczb w swej istocie jest wykładniczy (odwrotność logarytmicznego), co jest źródłem rozkładu Benforda.
- ② Postrzeganie wartości monetarnych (bardziej ogólnie: liczbowych) opisywane jest skalą logarytmiczną.

Logarytmy są wszędzie

- ① System zapisu pozycyjnego liczb w swej istocie jest wykładniczy (odwrotność logarytmicznego), co jest źródłem rozkładu Benforda.
- ② Postrzeganie wartości monetarnych (bardziej ogólnie: liczbowych) opisywane jest skalą logarytmiczną.
- ③ Postrzeganie wysokości dźwięku w zależności od częstotliwości jest logarytmiczne.

Logarytmy są wszędzie

- ① System zapisu pozycyjnego liczb w swej istocie jest wykładniczy (odwrotność logarytmicznego), co jest źródłem rozkładu Benforda.
- ② Postrzeganie wartości monetarnych (bardziej ogólnie: liczbowych) opisywane jest skalą logarytmiczną.
- ③ Postrzeganie wysokości dźwięku w zależności od częstotliwości jest logarytmiczne.
- ④ Skala natężenia dźwięku w decybelach jest logarytmiczna.

Logarytmy są wszędzie

- ① System zapisu pozycyjnego liczb w swej istocie jest wykładniczy (odwrotność logarytmicznego), co jest źródłem rozkładu Benforda.
- ② Postrzeganie wartości monetarnych (bardziej ogólnie: liczbowych) opisywane jest skalą logarytmiczną.
- ③ Postrzeganie wysokości dźwięku w zależności od częstotliwości jest logarytmiczne.
- ④ Skala natężenia dźwięku w decybelach jest logarytmiczna.
- ⑤ Wrażliwość oka ludzkiego na światło jest logarytmiczna (w konsekwencji na przykład tak samo jest ze skalą jasności gwiazdowych).

Logarytmy są wszędzie

- ① System zapisu pozycyjnego liczb w swej istocie jest wykładniczy (odwrotność logarytmicznego), co jest źródłem rozkładu Benforda.
- ② Postrzeganie wartości monetarnych (bardziej ogólnie: liczbowych) opisywane jest skalą logarytmiczną.
- ③ Postrzeganie wysokości dźwięku w zależności od częstotliwości jest logarytmiczne.
- ④ Skala natężenia dźwięku w decybelach jest logarytmiczna.
- ⑤ Wrażliwość oka ludzkiego na światło jest logarytmiczna (w konsekwencji na przykład tak samo jest ze skalą jasności gwiazdowych).
- ⑥ Wydaje się, że podobnie jest z innymi zmysłami ludzkimi.